

Medens reglerne om børnefradrag (forslagets § 37) ganske svarede til de nugældende, var der ved udformningen af de øvrige fradrag foreslået visse ændringer, der i hovedtræk gik ud på følgende:

Forsørgerbegrebet var i forslagets § 34 noget ændret, og fradragene efter forsørgerstilling indrømmedes for indkomster op til 20 000 kr., således at de aftrappedes for indkomster mellem 5 000 kr. og 20 000 kr.

Hustrufradraget var i § 36 foreslået ydet med forskellige satser og maksimumsbeløb, eftersom den skattepligtige havde hjemmeværende børn under 16 år eller ej. Fradraget var efter forslaget halvdelen af hustruindkomsten i de førstnævnte tilfælde og ellers en fjerdedel, dog højst henholdsvis 2 400 kr. og 1 200 kr. Udformningen af reglerne om, hvilken virksomhed der berettigede til hustrufradrag, var ændret, idet det kun krævedes, at hendes indkomst skulle hidrøre fra hendes selvstændige virksomhed eller arbejde for fremmede.

Nedslaget for rentemodtagere m. v. og personer over 65 år var omformet, således at der ydedes de pågældende et fradrag ved skatteberegningen (ikke et nedslag i selve indkomstansættelsen). Maksimalindkomstbeløbene var foreslået noget forhøjet, og fradraget skulle udgøre halvdelen af forskellen mellem maksimalindkomstbeløbet og den skattepligtige indkomst, men dog højst det i forslaget anførte maksimalfradragbeløb (forslagets § 38).

C. Det foreliggende lovforslag.

Som anført i de almindelige bemærkninger er de fælleskommunale skatter foreslået ophævet. Den i §§ 33 ff. foreslåede indkomstskat omfatter derfor også den fælleskommunale indkomstskat, og de omfatter endvidere den nugældende værneskat og tillægsindkomstskat, jfr. herom for skatteåret 1954—55 lovene nr. 91 og 92 af 31. marts 1954, således at også disse skatter er indarbejdet i skattesatsen i forslagets § 38 og i skatteskalaen i § 39.

For udskrivningen af indkomstskatten indfører forslaget to former, nemlig:

en almindelig indkomstskat, der svares af alle, der skal pålignes indkomstskat, med en fast skattesats, og

en tillægsskat, der kun skal svares af personer med indkomster over 16 000 kr., og som er progressiv.

Både den almindelige indkomstskat og tillægsskatten skal udredes af såvel fuldt skattepligtige som af begrænset skattepligtige personer, jfr. forslaget § 33.

For begrænset skattepligtige personer medfører den ovennævnte indarbejdelse af den fælleskommunale indkomstskat samt tillægsindkomstskatten en skatteforhøjelse, idet disse skatter efter de gældende regler kun påhviler personer, der er fuldt skattepligtige.

Den almindelige indkomstskat svares med 17 pct. af den skattepligtige indkomst, efter at der for fuldt skattepligtige er foretaget skattefri fradrag i henhold til § 36, og efter at det herefter fremkomne beløb er afrundet nedefter til det nærmeste med 50 delelige kronebeløb, jfr. §§ 37 og 38.

Begrænset skattepligtige skal efter forslaget ligeledes svare den almindelige indkomstskat med 17 pct., men for deres vedkommende foreslås der ikke skattefri fradrag. Forslaget er her i overensstemmelse med gældende ret, jfr. statsskattelovens § 8, stk. 10. Som udtryk for en gennemsnitlig beskatning er der formentlig i disse tilfælde intet urimeligt i en skattesats på 17 pct. Det må erindres, at der her er tale om indkomster, der fra indtægtskilder her i landet tilflyder personer, som har deres bopæl i udlandet, hvor de vel i almindelighed har deres hovederhverv og væsentligste indtægt. Indkomsten her fra landet er således i almindelighed kun en del af den udenlandske skattepligtiges samlede indtægter, og er derfor ikke et fyldestgørende udtryk for hans skatteevne. Der kan iøvrigt i denne forbindelse peges på, at en kildebeskatning af aktieudbytter (kuponkat) med en højere sats ikke er ualmindelig i skattelovgivningen, der opkræver en sådan skat af udbytter, som udbetales til aktieejere i i udlandet. I nærværende forslags afsnit II er en sådan kildekat foreslået opkrævet med 25 pct.

Som anført under de almindelige bemærkninger (VII.) indrømmes der efter forslaget kun et skattefrit fradrag, nemlig et „personfradrag“, der foretages forinden beregningen af den almindelige indkomstskat for fuldt skattepligtige personers vedkommende.

Det er i de almindelige bemærkninger belyst, at den nuværende fradrag efter forsørgerstilling virker uheldigt. Hertil kommer yderligere, at den måde, hvorpå sondringen mellem „familieforsørgere“ og andre skattepligtige er gennemført, er lidet tilfredsstillende.

Efter statsskattelovens § 8 betragtes som familieforsørgere: gifte mænd og sådanne enkemænd, enker, fraskilte og fraseparerede mænd og kvinder, som har egen husstand, eller hvem der påhviler forsørgerpligt overfor børn under 18 år, samt ugifte, hvem sådan forsørgerpligt påhviler overfor hjemmenværende børn, og som har egen husstand.

Skattelovskommissionen påpeger, at dette for-